Sääsed ja sulased

Ahoi, ristirahvas!

Juba mitu korda olen pidanud ma oma head südant kahetsema. Ikka tarka juttu räägivad need, kes ütlevad, et lastele pole tarvis telefone osta. Aga mina, vana narr, olen ju oma noorde sulaspoissi kiindunud… Pean ainult iseennast süüdistama, et Urmas nüüd lakkamatult mulle helistab.

Eile oli tal lausa kaks muret.

„Issand, ütle mulle, miks sa lõid siia ilma sääsed?" uuris ta hakatuseks. „Ma ei saa üldse õues mängida, sääsed kohe tulevad ja hammustavad mind. Koledad putukad."

Mulle ei meeldi, kui arvustatakse minu kätetööd.

„Sääski luua oli väga raske," ütlesin ma pahaselt. „Nad on nii tillukesed, mul olid kolmed prillid ees, kui ma nende kallal nikerdasin. See oli juveliiritöö ja tulemus sai minu meelest imeilus. Läbipaistvad tiivakesed, väike hõbedane nokake – sa ikka uuri enne jumalalooma, kui teda kritiseerima kukud."

„Aga miks nad verd joovad?" nurises Urmas.

„Aga mida sa ise armulaual teed?" küsisin mina. „Jood ka Kristuse verd. Samamoodi sääsed – kuna inimene on loodud jumala näo järgi, siis voolab inimeses jumala veri. Sina arvad, et sääsed hammustavad sind, aga tegelikult käivad nad sinu nahal armulaual. See on nende jumalateenistus."

„Kas siis sääsed on usklikud?" imestas Urmas. No mida neile küll seal teoloogiatunnis õpetatakse? Elementaarseid asjugi ei tea.

Hea küll, sääskede probleem sai lahendatud, aga kohe leidis poiss uue asja, mille kallal viriseda.

„Miks sa endale uue sulase võtsid?" kaebles ta. „Ja veel vana mehe!"

„Mul on suur majapidamine, mul on palju teenreid tarvis," seletasin mina. „Uus metropoliit Jevgeni on tubli jumalasulane. Ja mis sul vanade inimeste vastu on, Urmas? On palju töid, mis sobivad just eakamale mehele, nagu näiteks kultide kohitsemine või kuppude panek. Neid töid noore mehe toore jõuga ära ei tee, need nõuavad kogemust."

„Aga see Jevgeni köhib öösel kogu aeg ja käib iga veerand tunni tagant vetsus," pirises Urmas. „Ma ei saa üldse magada."

„Oh see armas, leplik ja alandlik Jevgeni," ohkasin ma. „Ma ju saatsin talle ometi valge tuviga uue eesnäärme, ma teadsin, et vana jupsib. Aga tuleb välja, et ta pole seda ikka ära vahetanud, küllap hoiab uut eesnääret suurteks pühadeks. Sellised need vanad inimesed juba kord on – kokkuhoidlikud!"

Viimaks õnnestus Urmas maha rahustada. Sulased kipuvad mul ikka omavahel tülitsema, igaüks tahab ju olla minu lemmik, aga mulle on nad kõik võrdselt armsad. Helistasin kellukest ja tuppa sibas mu apostellik administraator Philippe, lokitangid ühes ja kölni vee pudel teises käes.

„*Mon cher*!" kudrutas ta. „Mida käsite? Kas lokime pisut habemekest? Kammime vuntsikest? *Mon dieu!* Mis oleks, kui ma lõikaksin teile tukakese, te näeksite siis välja nagu üks *bonbons*!"

Pole mingit kahtlust, apostellikeks administraatoriteks sobivad üksnes prantslased!

Andrus Kivirähk. Sääsed ja sulased. Eesti Päevaleht 02.06.2018. https://epl.delfi.ee/artikkel/82505033/saased-ja-sulased